

Sygn. akt: III U 104/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 października 2015 r. w O.

sprawy z odwołania E. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania E. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 24.12.2014r. **znak** (...) -SER- (...)

i z dnia 31.12.2014r. **znak** (...)

orzeka:

1. umarza postępowanie w części dotyczącej decyzji z dnia 24.12.2014r. wobec cofnięcia odwołania;
2. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 31.12.2014r. w ten sposób, że począwszy od dnia 01.12.2014r. ustala wysokość emerytury E. K. w oparciu o art. 55 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2015r., poz. 748 ze zm.).

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.12.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił E. K. przeliczenia wysokości emerytury w oparciu o art.111 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.).

Natomiast decyzją z dnia 31.12.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił E. K. przeliczenia emerytury w oparciu o art.55 w/w ustawy.

E. K. wniosła odwołanie od tych decyzji.

Przy czym na rozprawie z dnia 10.09.2015r. cofnęła odwołanie od decyzji z dnia 24.12.2014r. Natomiast popierała swe odwołanie co do decyzji z dnia 31.12.2014r., podnosząc, że spełnia przesłanki do przeliczenia emerytury w oparciu o art.55 w/w ustawy.

Pełnomocnik ZUS wyraził zgodę na cofnięcie odwołania w zakresie decyzji z dnia 24.12.2014r.

Natomiast co do decyzji z dnia 31.12.2014r. organ rentowy podniósł, że E. K. nie spełnia warunków do przeliczenia jej emerytury w oparciu o art.55 w/w ustawy. Zdaniem ZUS z takiego przywileju mogą skorzystać jedynie osoby urodzone przed dniem 01.01.1949r., które jeśli kontynuowały zatrudnienie po osiągnięciu wieku emerytalnego, to nie pobierały wcześniej przyznanej im emerytury choćby przez 1 miesiąc. Tymczasem E. K. przed dniem 01.01.2009r. pobierała wcześniejszą emeryturę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. K. urodziła się dnia (...)

Decyzją z dnia 09.10.1997r. ZUS przyznał jej prawo do wcześniejszej emerytury na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25.03.1997r. w sprawie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę pracowników zwalnianych z pracy z przyczyn dotyczących zakładów pracy. Podstawa wymiaru emerytury została obliczona z wynagrodzenia uzyskanego w okresie 8 lat kalendarzowych tj. 1989-1996. Obliczony z tych lat wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 368,90%.

Po przyznaniu emerytury E. K. nadal kontynuowała zatrudnienie do dnia 31.07.2011r.

Emerytura E. K. była przeliczana w związku z kontynuowaniem zatrudnienia.

W dniu 11.12.2014r. E. K. złożyła wniosek o przeliczenie emerytury i przyznanie jej emerytury liczonej na podstawie art.55 w/w ustawy.

W konsekwencji tego wniosku ZUS wydał dnia 24.12.2014r. decyzję, w której odmówił przeliczenia emerytury w oparciu o art.111 w/w ustawy, gdyż na skutek przeliczenia nie został uzyskany wyższy od dotychczasowego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury.

Następnie ZUS wydał także na skutek tego wniosku decyzję z dnia 31.12.2014r., którą odmówił przeliczenia E. K. wysokości emerytury w oparciu o art.55 w/w ustawy, uznając, że nie spełnia warunków, o których mowa w tym przepisie.

Sąd zważył, co następuje:

Wobec skutecznego cofnięcia odwołania od decyzji z dnia 24.12.2014r., ostatecznie spór w przedmiotowej sprawie sprowadził się do kwestii, czy E. K. może skorzystać z art.55 w/w ustawy przy przeliczeniu jej emerytury.

Zgodnie z art.55 w/w ustawy - ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art.27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r., może być obliczona emerytura na podstawie art.26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art.53.

Jak wynika z powyższego przepisu – możliwość skorzystania z przeliczenia emerytury została uzależniona od spełnienia szeregu warunków.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że E. K. przeszła na emeryturę w wieku 50 lat, tj. od dnia 01.10.1997r. Art.27 w/w ustawy wskazuje, że dla kobiet urodzonych przed 01.01.1949r. wiek emerytalny wynosi 60 lat. E. K. 60 rok życia

ukończyła dnia 28.07.2006r. Po tej dacie kontynuowała ubezpieczenia emerytalne i rentowe, gdyż pozostawała w zatrudnieniu do dnia 31.07.2011r.

Art.55 w/w ustawy wymaga, aby ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r.

Odwołująca złożyła wniosek o wcześniejszą emeryturę dnia 30.09.1997r. Kolejne składane przez nią wnioski dotyczyły jedynie przeliczenia wysokości jej emerytury. Dopiero we wniosku z dnia 11.12.2014r. E. K. wniosła o „przyznanie jej emerytury liczonej na podstawie art.55 w/w ustawy”.

Zdaniem Sądu – tak sformułowany wniosek ZUS winien potraktować jako wniosek o przyznanie emerytury po uzyskaniu wieku emerytalnego, o którym mowa w art.27 w/w ustawy i w razie konieczności wezwać do uzupełnienia braków formalnych wniosku.

Oznacza to zatem, że E. K. po dniu 31.12.2008r. złożyła wniosek o przyznanie emerytury z powodu uzyskania powszechnego wieku emerytalnego. Jednocześnie – nie składała takiego wniosku przed dniem 01.01.2009r.

Organ rentowy stoi na stanowisku, że okoliczność, iż E. K. wystąpiła z wnioskiem o przyznanie wcześniejszej emerytury przed dniem 01.01.2009r., uniemożliwia jej skorzystanie z art.55 w/w ustawy.

Takie stanowisko nie znajduje uzasadnienia w utrwalonej w tym zakresie linii orzecniczej wypracowanej na tle art.55 w/w ustawy.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że na emeryturę można wielokrotnie, w oparciu o różne podstawy. Zatem w sytuacji, gdy jest to możliwe, byłoby niezbędne zaznaczenie w art. 55 ustawy o emeryturach i rentach, że wyliczenie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym możliwe byłoby tylko wówczas, gdyby był to pierwszy wniosek o emeryturę (o nabycie statusu emeryta). Takiego zastrzeżenia nie można jednak z treści tego przepisu wywnioskować, co oznacza, że ubezpieczony urodzony przed dniem 01.01.1949r., który osiągnął powszechny wiek emerytalny, kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę dopiero po dniu 31 grudnia 2008r., może złożyć wniosek o wyliczenie tego świadczenia niezależnie od tego, czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą (tak SN w wyroku z dnia 19.03.2014r. I UK 345/13). Analogiczną linię orzecniczą utrzymuje wyrok SN z dnia 08.07.2015r. (II UK 217/14).

Wobec powyższego okoliczność, że E. K. uprawniona była do wcześniejszej emerytury od dnia 01.10.1997r. nie stanowi przeszkody do skorzystania przez nią z możliwości przeliczenia emerytury w oparciu o art.55 w/w ustawy skoro przed dniem 01.01.2009r. E. K. nie występowała o przyznanie jej emerytury po uzyskaniu powszechnego wieku emerytalnego. Wniosek taki złożyła dopiero dnia 11.12.2014r.

Ostatnim warunkiem koniecznym do przeliczenia emerytury na tej podstawie było to, by tak obliczona emerytura była wyższa od obliczonej zgodnie z art.53. Z ustaleń Sądu wynika, że emerytura E. K. obliczona na podstawie art.53 w/w ustawy wynosiła 5.312,91zł brutto. Natomiast z hipotetycznych wyliczeń organu rentowego (k.24) wynika, że emerytura obliczona w oparciu o art.55 w/w ustawy – byłaby wyższa.

Z tych względów Sąd uznał, że E. K. spełniła wszystkie wymogi, aby jej emerytura była obliczona w sposób wynikający z art.55 w/w ustawy. Sąd ustalił taką wysokość emerytury od dnia 01.12.2014r., kierując się treścią art.133 ust.1 pkt 1 w/w ustawy, albowiem wniosek został złożony dnia 11.12.2014r.

W tym miejscu podnieść na marginesie należy, że odwołująca nie zgodziła się z wyliczeniami dokonanyymi przez ZUS co do wysokości emerytury obliczonej zgodnie z art.55 w/w ustawy. Uznała, że ZUS zaniżył wysokość jej emerytury. Wskazywała, że nie powinien mieć do niej zastosowania art.55a w/w ustawy obowiązujący od dnia 01.05.2015r., gdyż wniosek o przeliczenie złożyła przed tą nowelizacją.

Podkreślić należy, że w niniejszym postępowaniu Sąd nie ustalał wysokości emerytury, a jedynie ustalał zasadę, według której należy obliczyć wysokość emerytury E. K.. W przypadku wykonania przez organ rentowy decyzji wykonującej wyrok, będzie ona zawierała wyliczenia wysokości emerytury i od tej decyzji będzie przysługiwało prawo wniesienia odwołania, co będzie skutkowało analizą wyliczeń emerytury.

Natomiast w tym postępowaniu Sąd miał jedynie na uwadze, że wobec istnienia zgodnej wykładni art.55 w/w ustawy – rzeczywisty skutek nowelizacji poprzez dodanie art.55a w/w ustawy, w zakresie powoływanego art.55 jest jedynie zmianą normatywną, a nie zmianą dotyczącą interpretacji tekstu prawnego. Takie stanowisko zaprezentował Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 03.06.2015r. (IIIAUa 1765/14), podkreślając, że zmiana zgodnej orzeczniczej interpretacji prawa pod wpływem nowelizacji, która weszła w życie od dnia 01.05.2015r. prowadziła do zmiany prawa z mocą wsteczną. Sąd orzekający w niniejszej sprawie w całości podziela ten pogląd. W niniejszej sprawie prowadzi to do konkluzji, że emerytura odwołującej winna być obliczona w oparciu o art.55 w/w ustawy, albowiem zarówno złożenie wniosku jak i wydanie zaskarżonej decyzji miało miejsce w stanie prawnym istniejącym przed nowelizacją wprowadzoną ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.552).

Mając to wszystko na uwadze, na mocy **art.477¹⁴§2 kpc** Sąd Okręgowy zmienił decyzję z dnia 31.12.2014r. w ten sposób, że począwszy od dnia 01.12.2014r. ustalił wysokość emerytury E. K. w oparciu o art.55 w/w ustawy.

Natomiast Sąd umorzył postępowanie w zakresie odwołania od decyzji z dnia 24.12.2014r. W tej części E. K. skutecznie cofnęła odwołanie, a Sąd uznał, że cofnięcie to nie narusza jej słusznego interesu.

Dlatego w tym zakresie Sąd orzekł na mocy **art.355§1 kpc** w zw. z **art.203§3 kpc** w zw. z **art.469 kpc**.